

Casus van een grote gemeente: wees vooraf duidelijk over ruimte voor inspraak Lysbeth van Silfhout

Een grote gemeente moet bezuinigen. Een van de besluiten die de Gemeenteraad neemt, is het sluiten van het gemeentehuis na 18.00 uur en het uitbesteden van de beveiliging aan een externe partij. De manager van de interne beveiligingsdienst deelt het volgende mee op de maandvergadering van de beveiligers:

“Zoals jullie weten moet de Gemeente bezuinigen. Een van de ideeën die de Gemeenteraad heeft, is het uitbesteden van de beveiliging na 18.00 uur, het invoeren van een nieuw toegangssysteem, waardoor het stadhuis na 18.00 uur dicht kan. De Raad beslist voor de zomervakantie, wellicht dat we nog met ideeën kunnen komen om deze bezuiniging om te buigen.”

De beveiligers worden in hun portemonnee geraakt door de avondsluiting: zij lopen toeslagen voor avond- en weekendwerk mis. Dat is de rationele kant van het verhaal. Maar ook emotioneel raakt het de beveiligers. Het is een hecht team, dat al jaren samenwerkt. Zij voelen zich verantwoordelijk voor de toegankelijkheid van het stadhuis en de veiligheid van alle medewerkers, inclusief Burgemeester en Wethouders.

Zij gaan dan ook direct na de vergadering aan de slag om de bezuiniging ‘om te buigen’, zoals hun manager het noemde. Na een paar weken hebben ze – met hulp van de vakbond – een plan uitgewerkt. Een van de beveiligers studeert bedrijfskunde en heeft er een business case bij gemaakt. De plannen zijn goed doordacht en financieel onderbouwd. En tot verrassing van iedereen levert de voorgestelde manier van werken geld op. Vol verwachting presenteren zij hun plannen aan het Management Team van de afdeling.

Aan het einde van de presentatie kijken ze hoopvol naar hun management... Die stonden op, en mompelden iets van ‘niet goed begrepen’. De beveiligers werden woest; want wat bleek: de Raad heeft al besloten en er is al een extern beveiligingsbedrijf geselecteerd, waar al een contract mee is afgesloten.

De manager heeft na de eerste vergadering de indruk gewekt dat er ruimte was voor inspraak, hier zijn de beveiligers zelf direct op ingesprongen. Nu die inspraak er achteraf niet blijkt te zijn, voelen de beveiligers zich belazerd. Ze worden hard in hun portemonnee geraakt, maar verliezen ook hun trots doordat zij niet meer alleen verantwoordelijk zijn voor de veiligheid van het stadhuis en zijn ‘bewoners’. Deze situatie heeft geleid tot vragen in de Raad, verhoogd ziekteverzuim en dalende motivatie in het team van beveiligers.